

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת תולדות

זשפ"א

צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי

צו באקומען די חיזוק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876
אימעיל
chizikyomi@gmail.com

עצתו אמונה

- א וואס זאל איך טון ל'כבוד מיין יום הולדת?.....
- ב די קונטרסים "עצתו אמונה", קענען מאכן נסיונות און שטערן פון לערנען און דאווענען?.....
- ג נאכ'ן דורכגיין א שווערע איבערלעבעניש, ווי אזוי קען איך גיין אין מקוה?.....
- ד וואס טו איך אז מיין ווייב וויל איך זאל זיצן אין כולל, און איך האלט נישט דערביי?.....
- ה מעג מען מעביר סדרה זיין ביינאכט?.....
- יא.....

איש אמונות

- א נישט מאכן קיין נייע מנהגים אין בית המדרש.....
- ב נעם נישט קיין פּרעשור אז דו דארפסט לערנען אסאך.....
- ג ארבעטן פאר'ן רבי'ן איז נישט קיין גרינגע זאך.....
- ד בעטן דעם אייבערשטן די קינדער זאלן גיין און קומען בשלום...ה
- ה עס זאל נישט דורכגיין א טאג אן לימוד התורה.....
- ו דער בית המדרש דארף האבן א באזונדערע קאסע פון הפצה....
- ז ווען מען קומט אן צום רבי'ן, ווייסט מען זיך צו פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג.....
- ח אז די מאמע איז ריין איז די גאנצע שטוב ריין.....
- ט זייט א דוקן ביין פאר אלע געשוויסטער.....
- יג.....

ייג אָוועק די אייגענע חשבונות, און צאל שְכר לימוד יג
 חכר זיך נישט מיט בחורים וואס רעדן ניכול פּה יד
 מַכְבֵּד זיין צו רעדן נאר די וואס פאַרשטייען נישט בעסער פון
 מוהרא"ש טו
 שרייב ביים סוף פונעם תּהלים ווען און וויפיל מאל דו האַסט
 געענדיגט זז
 איך האב פאר דיר נאר איין עצה: 'תּפּלה' יז
 דער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל האבן שלום בית יח
 קום צום סיום מסכת עירובין כ

וואס זאל איך טון לְכבוד מיין יום הולדת?

שאלה:

לְכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס קומט בקרוב מיין יום הולדת. וויל איך פֿרעגן וויאזוי עס אויסצונוצן אויף די ריכטיגע

וועג.

יִישׁר פֿח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ד' פְּרִשְׁת חיי שָׂרָה, כ"ד מר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תּשפ"א לְפָרֶט

קָטָן

לְכבוד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די בעסטע זאך וואס דו קענסט טון אין דיין געבורטס טאג - איז דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן; ווען מען דאנקט און מען לויבט דעם אייבערשטן - שפירט מען די טעם וואס צדיקים זענען זוכה צו שפירן אין גן עדן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'): "כי זה עקר שעשוע עולם הבא, להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהפיר אותו יתברך", די תענוג פון עולם הבא איז צו דאנקען דעם אייבערשטן און אים צו לויבן, וויסן אז אלעס איז ער און ער איז אלעס, "שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו יתברך", ווי מער מען דאנקט דעם אייבערשטן איז מען נענטער צו אים, "כי כל מה שיוֹדעין ומפירין אותו יתברך ביותר", ווייל ווי מער מען ווייסט אז אלעס איז בלויז דער אייבערשטער אליין, "סמוכים אליו ביותר", איז מען נענטער צו אים.

דְּעַר רִי"צ, דְּעַר פְּרִיעֶרְדִּיגֶער לִיובֵאָוִיטְשֶׁער רַבִּי זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ בְּרַעֲנָגֵט אִין סִפֵּר הַיּוֹם יוֹם (יא נִיסן): "בְּיּוֹם הַהוֹלָדָת, עַל הָאָדָם לְהַתְּבוֹדֵד וּלְהַעֲלוֹת זְכוּוֹנוֹתָיו וּלְהַתְּבוֹנֵן בָּהֶם, וְהַצְּרִיכִים תְּקוּן וּתְשׁוּבָה - יָשׁוּב וּתְתַקַּנֵּם", אֵינַעַם גְּעבוּרְטֵס טָאג זָאל מְעַן זִיךְ מִתְּבוֹדֵד זַיִן און אַרִיין טְראַכְטֵן וּוַאס מְעַן דָּאָרף פֿאַרְרַעֲכְטֵן פּוֹן דִּי פְּרִיעֶרְדִּיגֶע יָאָרן, לְעַבְּן מִיט חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ.
דְּעַר אֵיבֶעֶרְשֶׁטֶער זָאל הַעֲלֵפֵן זָאלֶסט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין אֶלֶע עֲנִינִים.

...

דִּי קוֹנְטֵרֶסִים "עֲצַתוֹ אַמוּנָה", קַעֲנַעֵן מַאָכֵן נְסִיוֹנוֹת און שְׁטַעֲרֵן פּוֹן לְעֶרְנַעֵן און דַאוּעֶנְעֵן ?

שְׁאַלָה :

לְכַבּוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשיבָה שְׁלִיט"א,

אִיד בֵּין מִפְּיֵן דִּי קוֹנְטֵרֶסִים און גְּלִיוֹנוֹת אִין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל; אִין יְשיבוֹת, כּוֹלָלִים און שוֹלָן, און אִיד זַע מִיט דִּי אוֹיגֵן ווי מְעַנְטְשֵׁן ווערן צוגַעקְלֶעבֶט צו דִּי גַעוואֹלְדִיגֶע עֲצוֹת.
עַס אִזוּ אָבֶער דָּא צוויי זַאכֵן וּוַאס שְׁטַעֲרֵן מִיר. אֵינִס, אָפֶשֶׁר וועלן יונגֶע בַּחוּרִים לִינְעֵן דִּי זַאכֵן, זַי הָאָבֵן נָאָד בְּכָלֵל נִישְׁט קִיין נְסִיוֹנוֹת און יַעֲצֵט וועט דָּאס זַי בְּרַעֲנָגֵט צו טְראַכְטֵן וּוַאס מְעַן דָּאָרף נִישְׁט. צווייטִנס, אַז אָפֶשֶׁר וועלן מְעַנְטְשֵׁן דָּאס לִינְעֵן אֵינְמִיטֵן דַאוּעֶנְעֵן אָדֶער לְעֶרְנַעֵן, און דָּאן וועט דִּי אֶלֶע בִּיטוּל תּוֹרָה און תּפִּלָּה גִיין אויף מִיין חֶשְׁבוֹן.
אִיד וועל זִיךְ פֿרִיעֶן אויב דְּעַר רֵאשׁ יְשיבָה שְׁלִיט"א וועט מִיר עֲנֵטְפֶערן.

יִישֵׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְּבַרְךָ - יוֹם א' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשפ"א לְפָרֵט

קָטָן

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יָאִיר.

אִיךְ הָאָב עֲרַהֲאֵלְטֵן דַּיִן בְּרִיוּוּ.

עַס זַעט אויס פּוֹן דַּיִן שְׁאַלָה ווי דו זוכְסֵט חוֹזֵק צו מַאָכֵן; וּוַאס הָאָבֵן דִּי סִפֵּרִים, קוֹנְטֵרֶסִים און גְּלִיוֹנוֹת מִיט נְסִיוֹנוֹת? ! אִיךְ ווייס נִישְׁט וּוַאס דו מֵינְסֵט, פּוֹן וּוַאס פֿאַר אַ נְסִיוֹנוֹת רַעֲדֶסטוּ? דִּי סִפֵּרִים זַענַעֵן מְגַלָּה וּמְפָרְסֵם פֿאַר דִּי וועלֶט

די זיסע עצות פון רבי'ן, די זיסע ווערשטער וואס דער בעל תפלה פלעגט ארום גיין רעדן מיט מענטשן: "עס איז נישט דא קיין אנדערע תכלית אויף די וועלט, נאר צו דינען דעם אייבערשטן (ספורי מעשיות, מעשה יב - פון דער בעל תפלה)", פון וואס פאר א נסיונות רעדסטו?!

לאמיר עפענען די ספרים, לאמיר לערנען אינאיינעם די בריוו; וואס שטייט אין די ספרים? וואס שטייט אין די קונטרסים? וואס וועסטו זען אין די בריוו? וואס וועסטו געפונען דארט? נאכאמאל און נאכאמאל די ריינע אמונה, נאכאמאל און נאכאמאל חיזוק פאר יעדן מענטש אין יעדן מצב, מען זאל וויסן און געדענקען אז עס איז נישטא קיין שום זאך אויף די וועלט נאר דער אייבערשטער, ער מאכט אלעס און טוט אלעס, נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן ווען מען האט א צרה.

די ספרים מאכן טראכטן וואס מען טאר נישט? ! עס קומט ארויס יעדע רגע אלפים ורבבות טריף פסול, יעדער בחור רייסט זיך מיט די שווערסטע נסיונות וואס איז נאר פארהאן; וואו מען גייט און וואו מען שטייט איז דא די ערגסטע אויסגעלאנסטע בילדער, קליפס און מאוויס רחמנא לצלן; יונגע קינדער האבן אין טאש טעלעפאנס, אייפאדס אנגעפילט מיט מאוויס מיט די ערגסטע גלוי עריות, בחורים פאלן אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, די איינציגסטע שפראך וואס רעדט צו זיי איז דער הייליגער רבי, קומסטו זאגן אויף די הייליגע ספרים אז דאס ברענגט נסיונות?!

רבי נתן האט געזאגט פאר זיין הסתלקות (עשרה בטבת): "עזרא הסופר גייט אנוועק פון די וועלט און טריף פסול איז זיך אזויפיל מתגבר, אזוי ווי עס איז היינט דא אלפים ורבבות טריף פסול; איך האף אז איין בלעטל פון רבי'נס ספרים וועט זיין א תיקון אויף אלצדינג", עזרא הסופר איז נסתלק געווארן עשרה בטבת; רבי נתן האט דאס מרמז געווען אויף זיך, אז ער האט געהאט נשמת עזרא הסופר.

נאר דעם רבי'נס ספרים קענען ראטעווען דעם דור, בפרט די בגי הנעורים; זיי זענען די גרעסטע רחמנות, קיינער ווייסט נישט וואס עס גייט אריבער אויף בחורים און מיידלעך; פון אינדרויסן זעט אלעס אויס מסודר, עס קען זיך דאכטן אז זיי דארפן נישט קיין חיזוק, באמת גייען זיי אריבער ביטערע שווערע נסיונות וואס נאר דער אייבערשטער ווייסט. און נאר די ספרים, די שפראך - דאס ראטעוועט זיי.

די צווייטע פֿראַגע איז נאָך מער חוֹזֵק; אַפֿשֶׁר זאל מען מער נישט ברענגען קיין ספֿרים אין שול ווייל מענטשן קענען נכשֶׁל ווערן מיט'ן לערנען אינמיטן דאווענען? אַפֿשֶׁר זאל מען אַרויסטראַגן אלע חֲמֻשִׁים און תּהִלִּים ווייל מענטשן קענען נכשֶׁל ווערן נישט צו דאווענען? עס זעט אויס ווי דו זוכסט חוֹזֵק צו מאַכן. וויסן זאלסטו אז חוֹזֵק מאַכן פון די ספֿרים קען מען נישט; ווער עס מאַכט חוֹזֵק פון צדיקים וואס פארשפּרייטן אַמוּנָה - דער מאַכט חוֹזֵק פון זיך אליינס. מוהר"ש פֿלעגט שטענדיג חוֹרֵן דעם פסוק אין משלי (ט, יב): "אם חֲכָמָה - חֲכָמָה לָךְ", אויב ביסטו קלוג - ביסטו נאָר קלוג פאר דיר, "וְלִצְנָה - לְבַדָּךְ תִּשָּׂא", און אויב מאַכסטו ליצנות - מאַכסטו נאָר פון דיר אליין ליצנות; ווען מען מאַכט ליצנות פון די ספֿרים און קונטרסים מאַכט מען נישט ליצנות פון רבי'ן, מען מאַכט ליצנות פון זיך אליין. ווייל ווען עס וועט קומען דעם לעצטן טאג אין לעבן וועט מען זען ווער עס איז דער חוֹזֵק.

וואויל איז דעם וואס פארשפּרייט די עצות און חיזוק פון הייליגן רבי'ן פאר אלעמען, ער געדענקט וואס די ספֿרים האבן געטון מיט אים, ער איז מודה על האַמָּת, ווי די ספֿרים האבן אים אַרויסגעשְׁלעפֿט פון שְׂאוֹל תּחִתִּית, ער פֿאַרְגַּעסֶט נישט ווי אזוי ער האט אויסגעקוקט. פון אינדרויסן האט ער אויך אויסגעקוקט אזוי תּמִימוֹת־דִּיג, אומשוֹלְדִיג, באַחֲנִיט וכו' און אינעווייניג איז ער געווען אין די טומאָה השם ישְׁמְרֵנוּ; דער וועט אלעס פֿאַרְרַעכֶּטן, דאס וועט זיין פאר אים אַ תּיִקוּן. אזוי ווי דער רבי זאָגט (ספֿר הַמִּדּוֹת, אוֹת נִיאוּף, סימן מא): "תּקוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה - שִׁישְׁתִּדֵּל לְהַחְזִיר בְּגִי אָדָם בְּתֻשׁוּבָה".

...

נאָכ'ן דוּרְכֵינן אַ שְׁווערע איפֿערלעפֿעניש, ווי אזוי קען אַיך

גיין אין מקוה?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איד זיך שטארק באדאנקען אויף אלע שיעורים און בריוון, עצות וכו'.

איך וויל דא מיטטיילן א שווערע נושא וואס איד האב מיט קיינעם ביז היינט נישט

גערעדט. מיין טאטע האט מיר מחנך געווען צו גיין יעדן טאג אין מקוה פון די בר מצוה, ער

האט מיר אָנגעזאָגט נישט צו גיין ווען עס איז שטארק פול מיט אסאך מענטשן, און אויף נישט ווען עס איז גאר ליידיג, נאר ווען עס איז דא צום ווייניגסטנס זיבן אכט מענטשן, ווייל אויב עס איז ליידיג קען מען אנטרעפן דארט נישט קיין ריינע מענטשן. און אזוי האב איך זיך געפירט פאר עטליכע יאר.

פאר כמעט א יאר צוריק, בין איך אדורך זייער א שווערע איבערלעבעניש, איך בין געגאנגען אין מקוה ווי יעדן טאג, און עס זענען געווען דארט עטליכע אידן וואס איך קען זיי פון שול און שבתים וכדומה, איך בין אריין אין בור און אויף איינמאל כאפט מיד אן אן אומבאקאנטער פארשוין און ווייזט מיר צו זיין שטיל, איך האב פרובירט זיך ארויסציען פון אים אבער עס איז נישט געווען מעגליך, און ער האט מיר אָנגעהויבן באטאפן אויף אן עקלדיגן וועג.

מיד האט זייער געעקלט די גאנצע מעשה, איך בין געווען שטארק שאקירט, איך האב נישט געשריגן פון רוב פאניק און שרעק; מיין טאטע פון אלס קינד זאגט מיר אן אז עס איז א געפערליכע עבירה אָנצורירן וואו מען טאר נישט און יעצט טוט ער דאס רחמנא ליצלן... אזוי האט ער מיר נישט אָפגעלאזט במשך א דריי פיר מינוט, ביז איינער איז צוגעקומען אריינגייענדיג אין וואסער, דעמאלט האט ער מיד אָפגעלאזט, כאילו לא היה.

איך בין גלייך ארויסגעלאפן, איך האב אָפלו נישט גענומען קיין שויער ווי געווענליך, איך האב זיך גאר שטארק געשעמט צו דערציילן דארט ווער דאס איז וכו' ווייל מען וועט קוקן אויף מיר אויף ווי א נעבעכדיגער בחור וואס מען האט זיך מיאוס באשעפטיגט מיט אים, איך בין געווען זייער צעבראכן און פארווייטאגט. אינדערהיים האט מען מיר געפרעגט וואס איז געשען, האב איך זיך ארויסגעדרייט אז א חבר אין ישיבה האט מיד שטארק פארשעמט, און איך קען נישט זאגן פרטים.

נאך אפאר טעג האב איך זיך אביסל בארואיגט, אבער פון דעמאלט קען איך נישט גיין אין מקוה, איך נעם א האנטוד און איך מאך נאס די פיאזות מען זאל מיינען אז איך בין געווען אין מקוה, אבער עס איז ממש אוממעגליך. אפילו ערב זום כיפור, וואס איז אן הלכה אז מען מוז גיין, בין איך געגאנגען, אבער ווי נאר איך האב זיך אויסגעטון זענען אלע שרעקליכע בילדער צוריק געקומען און איך האב זיך גלייך צוריק אָנגעטון און אוועק געגאנגען פון דארט, האפנדיג אז קיינער האט נישט באמערקט אז איך בין גאר אין מקוה נישט אריין.

איך בין קלאר ביי מיר אז אויב איך וואלט געטראפן היינט דעם באנדיט, וואלט איך אָנגעזאָגט אַנדערע זאלן אכטונג געבן פון אים, ווייל ער טשעפעט קינדער און יונגע בחורים,

אָבֵעֵר זײַט דַּעמאַלֵט האָב אײַך אײַם נאָך קײנמאל נישט געזען. אײַך האָב אַסאך מאל מתפלל געווען צום אײבערשטן ער זאל אַרױס נעמען פון מיר די אלע פּחָדִים, אײַך שַׁעם זײַך גאַר שטאַרק צו גײן רעדן מיט אײנעם אױף דעם נושא, אײַך האָב צו זײַך אַלײנס געטראַכט אַז אַפּאַר יאַר פאַר דעם בײן אײַך דאָך גענאַנגען אין מקוה און אלעס איז געווען אין אַרדענונג און אײַך דאַרף נישט צופיל מורא האָבן, אָבֵעֵר וואָס זאל אײַך טון אַז עס גײט מיר נישט אַרױס פון קאַפּ די גאַר שווערע צושטאַנד וואָס אײַך האָב מיטגעמאַכט. אַפּשׁר האָט דער ראש ישיבה שליט"א עפּעס אַ גוטע עצה פאַר מײַך? אױב יא וועל אײַך זײַך שטאַרק פּרײַען.

אַ גרױסן ייִשר פּח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתְּבַרַךְ - יום א' פְּרֻשַׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח מר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א לְפָרֵט

קָטָן

לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אײַך האָב עֲרַהאַלְטן דײַן בְּרִיוּ.

עס איז נישט קײן עסק צו אַנטלױפֿן פון אַ פּראַבלעם; הײַנט איז עס מקוה, מאַרגן איז עס אַ צווייטע זאַך אין אַ צווייטע פּלאַץ; וועסטוּ בלייבן אַ גאַנץ לעבן פאַרשפּאַרט אין שטוב?

הײב צוריק אַן גײן אין מקוה, האָב נישט מורא פון קײנעם; נעם אַרײַן אַמוּנָה אין זײַך, חזר טאַג און נאַכט: 'דער אײבערשטער איז מיט מיר, בײַ מיר, און נעבן מיר', דאַן וועט דיר נישט פּאַסירן קײן שום שְׁלֵעכְטִס. אַזױ ווי מיר געפונען, חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה דַּעֲרָצִיילן (סנהדרין סז): אַ פּישׁוּף מַאֲכַעֲרְטֵע הָאֵט גַּעוואַלֵט מאַכן פּישׁוּף אױפֿן הײליגן צדיק רבי חנינא, האָט זײ גענומען זאַמד פון אונטער זײנע פּוס, ווען רבי חנינא האָט באַמערקט וואָס זײ וויל טון האָט ער איר געזאַגט: "אײַ מסתּײַעַת זילי עבִידִי", אײַך האָב נישט מורא פון דיר, קענסט פּרױבירן צו מאַכן פּישׁוּף וויפּיל דו ווילסט, עס שטייט (דברים ד, לה): "אין עוד מלְבָדוֹ", עס איז גאַרנישט דא אױסער דעם אײבערשטן; זעט מען פון דעם אַז ווען מען לעבט מיט אַמוּנָה ווערט מען אַזױ שטאַרק, מען האָט פון קײנעם נישט קײן מורא.

אַז דו וועסט זײַך שטאַרקן אין אַמוּנָה וועלן די שׁדִים און קליפּוֹת נישט קומען צו דיר; די מַגְנֵלִים דַּעֲרַשְׁמַעְקֵן שוואַכע מענטשן, זײ פּרױבירן נישט צוצוגײן צו שטאַרקע מענטשן. אַזױ ווי מיר געפונען, ווען עמלֵק איז געקומען מטמא זײַן

אידישע קינדער האט ער גענומען שוואכע מענטשן וואס וואקלען זיך, עס שטייט (דברים כה, יח): "וַיִּזְנֹב בָּךְ כָּל הַנְּחֻשָׁלִים אַחֲרֶיךָ", ער האט גענומען די אלע שוואכע וואס די וואלקן האט זיי ארויסגעווארפן; די וואס האבן נישט געהאט די שטארקע אמונה, די סארט מענטשן ווארפט ער אראפ, עמלק האט נישט קיין שליטה אויף מענטשן וואס זענען שטארק אין די אמונה.

דעריבער בעט איד דיר זייער, נעם אריין דעם אייבערשטן אין דיר, רעד צו אים, שמועס מיט אים, רעד צום אייבערשטן אזוי ווי דו רעדסט מיט א גוטער פריינט, רעד צו אים אין דיין שפראך; דאס וועט דיר געבן זעלבסט-זיכערקייט (סעלף קאנפידענס) דו וועסט ווערן א גייער מענטש, דו וועסט מער נישט מורא האבן פון קיינעם, דו וועסט מער נישט בלייבן מיט א פארמאכטע מזיל ווען אזוינס פאסירט השם ישמרנו.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס טו איד אז מיינ ווייב וויל איד זאל זיצן אין כולל, און איד האלט נישט דערביי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איד וויל קודם דאנקען דעם ראש ישיבה פאר אלע חיזוק, דרשות, שאלות ותשובות און אזוי ווייטער.

איד האב חתונה געהאט אפאר יאר צוריק, איד האב אלץ געהייסן א גוטער בחור אין ישיבה, אבער באמת האב איד געהאלטן ביי גארנישט, איד האב גוט געפאפט. למעשה האב איד אבער גארנישט פארדינט דערפון ווייל ווען עס איז געקומען צו שידוכים האט מען מיר אנגעטראגן מסלחה ומשמנה און איד האב קיינמאל נישט געהאט קיין געהעריגע אפענע קשר מיט מיינע עלטערן, דערפאר ווען מען האט אנגעטראגן מיי שידוך האב איד גארנישט געזאגט. מיינ ווייב איז טאקע אן אשה בשרה, א ערליכע אידישע פרוי מיט אלע פרושים, אבער למעשה איז זי אויף סאך א העכערע מדריגה ווי מיר.

פאר עטליכע יאר נאך די חתונה האב איד פרובירט זיך צוצושטעלן, אבער נאך אפאר יאר איז עס געווארן ערגער, איד האב געשטופט אין כולל גאנצע טעג און איר איינגערעדט אז

איך לערו, איך האב ממש געלעבט א טאפלעטע לעבן אין ממש יעדע טריט.

יעצט זע איך אז דאס איז נישט קיין וועג, האב איך זיך פֿרובירט אביסל צו עפֿענען; איך האב אנגעהויבן זאגן אז איך טראכט פון גיין ארבעטן ווייל כולל איז נישט פאר מיר, אבער זי זאגט אז זי האט געמיינט אז איך בין אן ערליכער אינגערמאן, "וואס האב איך אז דו גייסט ארבעטן?"

איך האב באַמַת רחמנות אויף איר, זי איז גרייט מיט מסירת נפש צו ברענגען פֿרנסה, אבי איך זאל בלייבן אין כולל. אבער איך שפיר אז איך קען נישט. אפֿשר קען דער ראש ישיבה מיר געבן אן עצה?

יִישָׁר כַּח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פֿרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח מר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א לְפָרֵט

קִטָּן

לְכַבֵּד ... נְרוֹ יְאִיר.

איך האב עָרְהֵאלְטֵן דיין בריוו.

דעם לעצטן מענטש וועם דו וועסט קענען אויספֿאפֿן איז דיין ווייב; א ווייב קען מען נישט פֿאפֿן, די ווייב איז פון די איינציגסטע וואס קענען גאר גוט זייער מאן, זיי ווייסן ווער דער מאן איז, אויב ער איז ערליך אדער נישט; מיט א ווייב קען מען נישט ארום שפֿילן.

דעריבער איז א שאד סתם צו זיצן אין כולל און זיך איינרעדן אז זי וועט מיינען דו לערנסט; אז דו בטל'סט די צייט זאלסטו וואס פֿריער ארויסגיין פון כולל. בטל'ן צייט איז א ספֿנה, חֲכָמִינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה זָאגן (כתובות נט): "הַבְּטֹלָה מְבִיאָה לַיָּדֵי זָמָה וְלַיָּדֵי שְׁעָמוּם", אז מען בטל'ט צייט קומט מען נאכדעם צו צו טון עבירות און נאכדעם ווערט מען דעפֿרעסט; גיין ליידיג איז זייער שְׁעֵדְלִיךְ, מען פֿארלירט דעם טעם פון לעבן, מען פֿארלירט דעם טעם פון אלעס.

פֿאַרְוֹאס זאַלְסְטוּ זאגן אז מען קען נישט זיין אן ערליכער איד ווען מען ארבעט? ארבעטן איז נישט קיין סתירה מיט זיין ערליך, ארבעטן איז נישט קיין סתירה מיט לערנען די הייליגע תורה; עס זענען דא הונדערטער און טויזנטער ערליכע בעלי בתים; ראי השם וואס ארבעטן רוב טאג און אין די איבריגע צייט זענען זיי זיך קובע צייט צו לערנען. זיי הייבן אן דעם טאג פֿארטאגס מיט תורה

ותפלה, אינמיטן טאג כאפן זיי ווייטער ארויס תורה און ביינאכט זענען זיי זיך ווידערמאל קובע צייט צו לערנען.

טענה זיך נישט מיט דיין ווייב; זי וויל נישט דיין שלעכטס, זי וויל א גוטע לעבן, זי וויל א מאן א ירא שמים. עס שטערט איר צו זען ווי דו שפילסט ארום מיט איר, עס שטערט איר אז דו פירסט זיך נישט אויף ערליך, זי האט מורא אז ווען דו וועסט גיין ארבעטן וועט עס ווערן נאך ערגער, אבער אז דו וועסט אנפילן דיין צייט מיט גוטע זאכן, דו וועסט נישט גיין ליידיג - וועט זי אנהייבן האלטן פון דיר, זי וועט דיר מחשיב זיין.

נעם דעם רביניס דרך הלימוד (שיחות הר"ן, סימן עו); דער רבי האט אונז געגעבן א זיסע וועג צו לערנען, א וועג פאר אלעמען, נישט קיין אונטערשיד א גוטע קאפ - א שוואכע קאפ, נישט קיין חילוק צי מען האלט זא ביים לערנען אדער מען האלט נישט ביים לערנען, דעם רביניס דרך הלימוד ארבעט מיט יעדן איינעם.

מאך זיך א שיעור אין חומש רש"י מיטן תרגום, הייב אן זונטאג די פרשה ביז שני, מאנטאג זאלסטו גיין ווייטער פון שני ביז שלישי, דינסטאג זאלסטו לערנען ביז רביעי און אזוי ווייטער, ביז די ענדע וואך וועסטו האבן מסיים געווען די פרשה שנים מקרא ואחד תרגום. תכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ח): "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו", דער וואס איז מעביר סדרה יעדע וואך צוויי מאל די חומש און איין מאל די תרגום וועט לאנג לעבן; דער שלחן ערוך פסק'ענט (אורח חיים, סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילף חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין; און דער משנה ברוחה ברענגט אראפ (שם, סעיף קטן ח) פונעם הייליגן גר"א זכר צדיק לברכה, אז ער האט זיך אזוי געפירט. יעדן טאג האט ער מעביר סדרה געווען אפיקל; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער. אז מען גייט אויף דעם וועג, דעמאלט קען מען זיין זיכער אז מען וועט ענדיגן יעדע וואך די פרשה.

נאכדעם זאלסטו זיך קובע זיין א שיעור אין משניות; הייב אן מסכת ברכות און לערן א פרק נאך א פרק, קוק נישט אויב דו פארשטייסט וואס דו לערנסט אדער דו פארשטייסט נישט, דו זאג די ווערטער פון משניות. יעדע ווארט תורה וואס מען לערנט האט דער אייבערשטער א נחת רוח דערפון, אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (קדושים פה): "ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא", ווער עס וויל

לְעֲרַנְעֵן דִּי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה, "וְלֹא אֶשְׁכַּח מֵאֵן דְּיוֹלִיף לִיָּה", און עַר הָאט נִישְׁט ווער
עס זאל אים אויסלערנען און געבן צו פארשטיין וואס ער לערנט, "וְהוּא
בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְאֹרִייתָא, לְעִי בָּהּ, וּמִגְמִגֵּם בָּהּ בְּגִמְגוּמָא דְלֹא יָדַע", אָבער וויבאלד
ער האט ליב צו לערנען, לערנט ער אָן פֿאַרשְׁטִיין, "כָּל מְלָה וּמְלָה סִלְקָא", זאל
ער וויסן אז יעדעס ווארט תורה וואס ער לערנט אָן פֿאַרשְׁטִיין גייט ארויף אויבן
אין הימל, "וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיא מְלָה", און דער אייבערשטער פֿריידט
זיך מיט דעם. "וְקַבִּיל לָהּ", דער אייבערשטער נעמט די ווערטער, "וְנִטַע לָהּ
סְחַרְגִּיָּה דֵּהוּא נִחְלָא", און ער פֿלאַנצט אײַן די ווערטער אויבן אין הימל ארום א
טייך, "וְאֵתְעִבִּידוּ מְאֵלִין מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין", און עס ווערט פון די ווערטער
גרויסע ביימער, "וְאֶקְרוּן עֲרַבֵי נַחַל", וואס מען רופט זיי אָן 'עֲרַבּוֹת', "הֲדָא הוּא
דְכַתִּיב (משלי ה, יט): בְּאֵהֶבְתָּה תִשְׁגָּה תְּמִיד"; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז
זוכה צוצוקומען צו פֿאַרשְׁטִיין דאס לערנען.

וְעַל כּוֹלָם זְאָלְסְטוּ זיך מֵאֵכֵן אַ שְׂעוֹר אֵין גְּמָרָא; הֵיִיב אָן ש"ס און גיי כְּסִדְרָן,
די בִּלְעֻטֶּער גְּמָרָא דאס פֿאַרברענט דעם יֶצֶר הָרַע. דער הֵיילִיגֶער רַבֵּי זְאָגְט (ליקוטי
מוֹתְרָן, חֵלֶק א', סִפְמֵן רִיד): "תְּלַמּוּד" גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלִיפָּה הַמְּחַטָּאת אֵת הָאָדָם בְּפָנֵם
הַבְּרִית שְׁנִקְרֵאת "לִילִית", ווען אַ מְעֻנְטֶשׁ לְעֲרַנְט גְּמָרָא פֿאַרברענט ער די קְלִיפָּה
וואס ווארפט אַראַפ אַ מְעֻנְטֶשׁ אֵין פֿגֵם הַבְּרִית. חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנֵם לְבִרְכָּה זָאָגֵן (קִידוּשֵׁין
ל): "בְּרֵאֲתֵי יֶצֶר הָרַע, וּבְרֵאֲתֵי לוֹ תּוֹרָה תְּבָלִין", דער אייבערשטער זְאָגְט, אִיף הָאב
פֿאַשאַפֿן דעם יֶצֶר הָרַע, אָבער אִיף הָאב אַ רְפוּאָה פֿאַר'ן יֶצֶר הָרַע, דאס איז די
הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וואס איז אַ מְעַדִּיצִין קַעגֵן אים, "אִם אַתֶּם עוֹסְקִים בְּתוֹרָה אֵין אַתֶּם
נְמַסְרִים בְּיָדוֹ", אויב לערנט איר תורה וועט איר נישט זיין אונטער די הענט פונעם
יֶצֶר הָרַע, "וְאִם אֵין אַתֶּם עוֹסְקִין בְּתוֹרָה, אַתֶּם נְמַסְרִים בְּיָדוֹ", אָבער אויב לערנט
מען נישט קיין תורה איז מען אונטער אים.

אַז דו וועסט אויסנוצן דיין טאג, דיינע טייערע יונגע יארן - וועט דיין ווייב
קוקן אויף דיר מיט פֿבוד, מיט הערצה; זי וועט דיר מחשיב זיין און זיך נישט
קריגן מיט דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

מעג מען מעביר סדרה זיין ביינאכט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך זיך באדאנקען פאר די וואונדערליכע וועג פון מעביר סדרה זיין די פרשה במשך די וואך, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער. אין דעם זכות גיי איך יעצט ענדיגן מעביר סדרה זיין די גאנצע תורה שנים מקרא ואחד תרגום צום ערשטן מאל אין מיין לעבן.

איך האב געוואלט פרעגן, אזוי ווי אין די ווינטער חדשים איז מיר אביסל שווער מעביר סדרה צו זיין בייטאג, ווייל איך ארבעט רוב טאג, אויב מעג מען מעביר סדרה זיין ביינאכט, אדער מוז איך זיך אנשטרענגען און מעביר סדרה זיין דוקא בייטאג?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תולדות, ראש חודש כסלו, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויב מען איז מעביר סדרה מיט רש"י קען מען לערנען חומש מיטן תרגום אפילו ביינאכט, אבער חומש אליינס האט דער הייליגער אריז"ל מקפיד געווען מען זאל נישט לערנען ביינאכט (שער המצוות, פרשת נאחמנן).

זיי שטארק מיט מעביר סדרה זיין; במשך די אלע יארן וואס דער אייבערשטער האט מיר מוזהר געווען צו הערן די ליל שישעי שיעורים פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, געדענק איך נישט איין וואך וואס מוהרא"ש זאל נישט רעדן פון די מצוה פון מעביר סדרה זיין. מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזרן וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ת): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכים לו ימיו ושנותיו"; און אזוי ווערט געפסקנט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רפה) אז יעדער מענטש איז מחויב צו ענדיגן יעדע וואך די פרשה צוויי מאל חומש און איין מאל תרגום, און ווער עס איז מעביר סדרה איז זוכה צו אריכות ימים ושנים; דאס איז די בעסטע סגולה צו א גוט לעבן, און

דָּאס ראטעוועט אַ מענטש פון אלעם שלעכטס.

מוהרא"ש פֿלעגט אונז בעטן מיר זאלן שוין אנהייבן אנהייב וואָ טון די מצוה, אפילו דער ארז"ל זאגט (פרי עץ חיים, שער הנהגת הלימוד [ע' שנו]) מען זאל מעביר סדרה זיין ערב שבת; אבער א מענטש טאר זיך נישט נארן, מען דארף קוקן צי מען טוט טאקע יעדע וואָף אזוי ווי די הלכה פארלאנגט, ווי דער שלחן ערוך פסק'נט (שם, סעיף א): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין און די משנה ברורה ברענגט אראפ (שם, סעיף קטן ח) פונעם הייליגן גר"א זכר צדיק לברכה, אז ער האט זיך אזוי געפירט, יעדן טאג האט ער מעביר סדרה געווען אביסל; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער. אז מען גייט אויף דעם וועג, דעמאלט קען מען זיין זיכער אז מען וועט ענדיגן יעדע וואָף די פרשה.

מוהרא"ש זאגט די סיבה פארנוואס מען איז מזלזל אין דעם מצוה, ווייל מענטשן זוכן שלימות, מען וויל מקיים זיין די מצוה אזוי ווי דער הייליגער ארז"ל האט געזאגט - מען זאל מעביר סדרה זיין ערב שבת, און וויבאלד עס איז זייער שווער פאר רוב מענטשן מעביר סדרה זיין ערב שבת, בפרט ווינטער ווען דער זמן איז זייער פרי, דערפאר זענען מענטשן נישט מעביר סדרה און מען איז מזלזל אין דעם, אבער אז מען גייט מיטן שלחן ערוך, מען הייבט אָן פון זונטאג, דעמאלט איז מען זוכה צו ענדיגן יעדע וואָף די פרשה שנים מקרא ואחד תרגום וואס דאס איז אויף בכלל מצוה מן המבחר, אזוי ווי די משנה ברורה (שם) ברענגט אראפ פון ספר מטה יהודה: "אם הוא קורא מתחלת השבוע והלאה, הוא גם כן בכלל מצוה מן המבחר".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

נישט מאכן קיין נייע מנהגים אין בית המדרש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חיי שרה, כ"ה מר-חשוון, שנת תשפ"א לפרט
קטן

לקבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב ליבערטי.

עס טוט מיר זייער וויי צו הערן אז דו פירסט איין נייע משוגעת'ן אינעם נייעם
בית המדרש אין שטעטל; איך האב דיר געבעטן דו זאלסט זיין גבאי אינעם נייעם
בית המדרש, זאלסט עס פירן אזוי ווי דו האסט געזען אין ישיבה, אן קיין שום
ענדערונג. יעצט הער איך אז דו ברענגסט טשאלנט און קוגל פרייטאג צו נאכטס
פאר'ן דאווענען, מען עסט אינאיינעם פאר מנחה און קבלת שבת; ביסט אויפ'ן
קאפ געפאלן? אזוי פירט מען א בית המדרש! ?

פרייטאג צו נאכטס איז א צייט וואס מען ווארט אפ דעם שבת, מען זאגט
שיר השירים, מען בענקט צום אייבערשטן, מען הייבט אן קומען צו זיך פונעם
וואכענדיגן געיעג. נאך ליכט צינדן זיצט דער טאטע מיט די קינדער און זינגט מיט
זיי שיר השירים מיט א בענקשאפט, עס שרייט ארויס פונעם איד (שיר השירים ה, ב):
"אני ישנה" - איך בין שלאפעדיג, איך בין א גאנצע וואך מיד, אבער יעצט ווען
עס קומט שבת ווערט: "ולבי ער", איך וועק זיך אויף צו דיר הייליגער באשעפער.
דער איד גייט אויס צום אייבערשטן, ער בעט (שם א, ו): "אל תראוני שאני
שחרחרת" קוק נישט אויף מיין שווארצקייט, אויף מייע גבירות; וואס זאל איך
טון רבוננו של עולם - "ששזפתני השמש", דער יצר הרע ברענט אין מיר; ערב
שבת איז א צייט וואס עס קומט ארויס דעם אמת, מען זאגט צום אייבערשטן (שם
ו, א): "אני לדודי", איך וויל גארנישט, איך דארף גארנישט, הייליגער באשעפער,

באנווייז זיך פאר מיר, איך וויל נאר איין זאך – "וודדי לי".

אנשטאט זאגן שיר השירים זיצטו אין שול מיט טשאַלנט און קוגל? ! שְׁלמה המלך זאגט (קהלת ג, א): "לכל זמן", יעדע זאך האט א צייט; מאכסט א טשאַלנט פון דאווענען און עסן? ! אז די מתפללים זענען הונגעריג קענסטו דאווענען אביסל פריער מען זאל קענען אהיים גיין מאכן א סעודה מיט די ווייב און קינדער. איך בעט דיר זייער, דו טראגסט א גרויסע אחריות, דו ביסט גבאי ביים הייליגן רבינ'ס בית המדרש דארפסטו זען אז דער בית המדרש זאל זיך פירן אזוי ווי מיר האבן געזען ביי מוהרא"ש, אן קיין נייע זאכן; איך האב נישט געבויט דעם שטעטל אז מען זאל אפטרעטן פון אונזער וועג, עס איז דא גענוג און נאך געגנטער וואו מענטשן ציען זיך אנוועק, זיי ווילן אראפ ווארפן פון זיך דעם אמאליגן וועג; אונזער שטעטל איז פונקט פארקערט, מיר ציען זיך אנוועק פון שטאט ווייל מיר ווילן אויסדריקליך בלייבן מיט מסורת אבותינו ורבנותינו, חס ושלום אראפ ווארפן פון זיך דעם אמאליגן איד, חס ושלום משנה זיין פון דרך התורה.

איך האב שוין געשריבן פאר אינגעלייט וועלכע קומען אין שול אן שטריימל און בעקייטשע [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], פארנוואס זיי ווארפן אראפ פון זיך די וועג ווי אזוי אונזערע עלטערן האבן זיך געפירט; איך מוז דיר זאגן, אויב דאס איז די מטרה פון גיין אין שטעטל, מען זאל קענען אראפ ווארפן מנהגים פון די עלטערן – זאל דער אייבערשטער העלפן עס זאל נישט בלייבן קיין זכר פון דעם גאנצן שטעטל; מיין גאנצע פונדא מיט'ן שטעטל איז נאר וואס דער רבי האט אונז דערציילט אינעם מעשה פונעם חגר (סיפורי מצשיות, מצשה ג) וואס דער חכם האט געטון ווען ער האט געזען ווי דער פירער פון לאנד איז אן אפיקורס – האט ער צאמגערופן זיין משפחה און געזאגט: "איר זעט דאך אז דער פירער פון לאנד איז אן אפיקורס און האט געמאכט די גאנצע לאנד פאר אפיקורסים און א טייל פון אונזער משפחה זענען שוין אויך אפיקורסים, בכן לאמיר זיך אנוועק לאזן אין מדבר כדי מיר זאלן בלייבן ביי אונזער אמונה אין גאט ברוך הוא".

...

נְדַע בְּרִיוּו צוֹ וְעֵלְכֶע דִּי אוֹיבְנִדְעֶרמֶאנְטֶע בְּרִיוּו בְּאַצִּיט זִיף :

קוּמְעֵן שַׁבַּת אִינ שׁוֹל מִיט'ן שְׁטְרִימֶל

בְּעִזְרַת ה' יתְבָרַךְ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֶשֶׁת כִּי תֵצֵא, י"ג אָלוּל, שְׁנַת תּשׁע"ט
לְפָרְט קָטָן

לְכַבּוֹד מִיִּין טִייעֶרער ... נְרוּ יָאִיר.

אִיף פֿרִיִי זִיף זִייעֶר אַז דוּ הָאָסְט זִיף אַרוֹיִסְגֶעצוֹיגֵן אִינ שְׁטֶעטל, אִינ קְרִיַת
בְּרֶסֶלַב; דְּער אִיפֿערֶשְׁטֶער זָאל הֶעֱלֵפֵן זָאָלְסְט מְצֻלִיחַ זִיִּין אִינ אַלֶע דִּינֶע וְעֵגֶן.

אִיף ווִיל דִּיר בְּעֵטָן זָאָלְסְט קוּמְעֵן שַׁבַּת אִינ שׁוֹל מִיט'ן שְׁטְרִימֶל. פֿאַרִיגֶע
וּואָף וְעֵן אִיף בֵּינ גֶעווען בִּי אִיף אוֹיף שַׁבַּת הָאָב אִיף גֶעזֶען אַז דוּ קוּמְסְט שַׁבַּת
אַינְדֶערפֿרִי אַנְעם שְׁטְרִימֶל, ווִיל אִיף דִּיר בְּעֵטָן אוֹיב עֵס אִיז דִּיר נִישְׁט שְׁווער אַז
דוּ זָאָלְסְט מְקַפִּיד זִיִּין צוֹ קוּמְעֵן אִינ שׁוֹל - בִּי אַלֶע תְּפִילוֹת - מִיט'ן שְׁטְרִימֶל,
בְּפֶרְט אַז דוּ הָאָסְט שׁוִין גְרוֹיִסֶע קִינְדֶער וּואָס כֹּאפֵן אוֹיף דִרְעֶקט און אומִדִרְעֶקט
יַעֲדֶע רִיר פּוֹן עֲלֵטֶערן, וְעֵלֵן זִי שׁוִין בְּכֻלָּל נִישְׁט גִיִּין שַׁבַּת מִיט'ן שְׁטְרִימֶל.

און אַזוֹי מִיט יַעֲדֶע פֿרֶט ווִי דוּ פִירְסְט זִיף, זָאָלְסְטוּ נִישְׁט אַראָפֿגִיִּין אַ דְרָגָה
פּוֹן דִּיִּין הִתְנַהֲגוֹת בִּיז אַהֶער; אִיף הָאָב נִישְׁט גֶעמאַכְט דְעם שְׁטֶעטל אוֹיף אַראָפֿ
צוֹ וואַרְפֵּן פּוֹן זִיף דָאָס חֲסִידִישְׁקִיט, נָאר אוֹיף צוֹ וְעֵרן מְער חֲסִידִישׁ און
אויפֿשְׁטֶעלֵן עֲרֻלִיכֶע דורות.

דוּ קֶענְסְט ווִיִּזֵּן דְעם בְּרִיוּו פֿאַר אַלֶע חֲבֵרִים אִינ שְׁטֶעטל.

פּוֹן דִּיִּין רֵאשׁ יִשִּׁיבָה וּואָס לִיבֶט דִיר.

אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה און אַ גוט גֶעבֶענְטשְׁט יֵאָר.]

...

נְעָם נִישְׁט קִיִּין פֿרֶעשׁוֹר אַז דוּ דאַרְפֿסְט לְעֶרנֶען אַסאַף

בְּעִזְרַת ה' יתְבָרַךְ - יוֹם ה' פְּרֶשֶׁת חֲזִי שְׁרָה, כ"ה מֶר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"א לְפָרְט
קָטָן

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יָאִיר, תְּלַמוֹד תּוֹרָה הִיכַל הַקּוֹדֶשׁ בְּרֶסֶלַב, ווִילִיאַמְסְבוֹרְג.

אִיף הָאָב עֲרַהאַלְטֵן דִּיִּין בְּרִיוּו.

אִיף פֿרִיִי זִיף זִייעֶר צוֹ הֶעֱרֵן פּוֹן דִּינֶע מְלַמְדִים אַז דוּ בִיסְט אַ וואוִיל קִינְד, דוּ

פִּרְסֹט זיך מיט דרױף אַרױן. בײַם הייליגן רבי׳ן איז די ערשטע זאך געווען דרױף אַרױן; דער הייליגער רבי האט געזאגט: ״ווען קסרין און קעניגן וואלטן געוואוסט וואס פאר א דרױף אַרױן איך לערן מיט מיינע מענטשן, וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער לערנען ביי מיר דרױף אַרױן״; אז דו וועסט זיך ווייטער פירן מיט דרױף אַרױן וועסטו מיר מאכן אסאך נחת.

אויף זיין פראגע וואס דו זאלסט ענדערש לערנען - משניות אדער גמרא; איך וויל דיר פֿרעגן, ווען דו קומסט צו א שמחה וואו עס איז דא א גרויסע אויסנוואל פון אסאך סארטן עסן, צום ביישפיל אייער שפייז, טונא פיש און א סאלאט - פון וואס וואלטו גענומען? איך מיין דו וואלטסט גענומען פון אלעס אביסל, אזוי זאלסטו טון ווען עס קומט צו לערנען. די תורה איז אזוי ווי א טיש מיט עסן, ״כשליחן הערוף ומוכן לאכל (רש״י שמות כא, א)״; זאלסטו נעמען אביסל משניות, אביסל גמרא און אויף אביסל תהלים.

נעם נישט קיין פֿרעשור אז דו דארפסט לערנען אסאך, לערן אביסל פון אלעס. רבי נתן פֿלעגט זאגן: ״פון ווען איך האב געהערט פון רבי׳ן מַעט גם בן טוב, אביסל איז אויף גוט״; פון דעמאלט האב איך זייער מצליח געווען״.

ווייז דעם בריוו פאר אלע דינע חברים, זיי זאלן האבן חיזוק פון דעם; זיי זאלן אלע אנהייבן לערנען גמרא און משניות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ארבעטן פארױן רבי׳ן איז נישט קיין גרינגע זאך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חיי שרה, כ"ה מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט

קטן

מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך שטארקן, איר זאלט מיר ווייטער העלפן אין אפיס; דאס וואס איר שרייבט מיר איז נישט קיין גייעס פאר מיר. זייט די ישיבה שטייט, זייט מיר האבן געעפנט די מוסדות גיי איך אריבער טאג טעגליך די אלע סארט זאכן; זיין א שמש פארױן רבי׳ן איז נישט קיין גרינגע זאך, עס גייט

אריבער אן א שיעור בלבולים און חלישות הדעת ווען מען טוט פאר'ן רבי'ן, בפרט ווען מען שטעלט אויף מוסדות התורה וואו מען איז מחנך קינדער צו לעבן מיט ריינע אמונה, מיט יראת שמים, מיט די הקדמות פון הייליגן רבי'ן; דארט ווערט דער סמ"ך מ"ם זייער ווילד און זוכט ווי ער קען צעברעכן די וואס בויען דאס.

איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס גייט אריבער אויף מיר יעדע שעה; א נארמאלער מענטש וואלט שוין לאנג אפגעלאזט ווען עס וואלט אריבער א פראצענט וואס גייט אויף מיר אריבער, דאך בין איך ביי מיר פעלן פֿעסט נישט אפצולאזן מײן ארבעט, נאר ווייטער אנגיין און צולייגן נאך און נאך גוטע זאכן.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן ישוב הדעת, איר זאלט שטענדיג געדענקען וועם איר זענט משמש; איר זאלט האבן די זכיה צו קענען בלייבן געטריי פאר'ן רבי'ן און איר זאלט האבן די כח דערצוי (דניאל א. ד): 'וַאֲשֶׁר כַּח בָּהֶם לַעֲמֹד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ', נישט צעבראכן ווערן וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בעטן דעם אייבערשטן די קינדער זאלן גיין און קומען בשלום

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חיי שרה, כ"ה מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט
קטן

מרת ... תחני', קרית ברסלב ליבערטי.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס טוט מיר זייער וויי צו הערן אז דאס האט געקענט פאסירן, מען האט פארגעסן אייער טאכטער; געלויבט דעם אייבערשטן אז זי איז אנגעקומען בשלום אהיים, איך וועל רעדן אין סקול מען זאל זיין מער פארזיכטיג.

אינדערפרי ווען מען שיקט די קינדער אין חדר און אין סקול דארף מען בעטן דעם אייבערשטן ביי די מזוזה: "הייליגער באשעפער, העלף די קינדער זאלן אהיים קומען געזונט. הייליגער באשעפער, העלף מיינע קינדער זאלן לערנען און זיך פירן מיט יראת שמים, הייליגער באשעפער היט מיינע קינדער און אלע אידישע קינדער זיי זאלן האבן נאר גוטע חברים, גוטע חברט'עס"; מען ווייסט

נישט וואס קען פאסירן גייענדיג אין חדר און אין סקול און אזוי אויף קומענדיג פון חדר און פון סקול, און וואס די קינדער טוען אין חדר און אין סקול.

מוהרא"ש שרייבט (סוודר עת רצון) ווען מענטשן וואלטן געוואוסט ווי חשוב און וויכטיג די קליינע תפלה איז וואלט מען דאס געזאגט מיט גרויס פוננה, ווייל אלע פראבלעמען וואלט מען ווען געקענט איינשפארן ווען מען בעט אינדערפרי דעם קליינעם יהי רצון: "יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי", איך בעט דיר אייבערשטער, "שתצילני היום ובכל יום", אז דו זאלסט מיר אפהיטן, "מעזי פנים", פון עזות פנימער, "ומעזות פנים", און איך זאל נישט זיין קיין עזות פנים צו אנדערע. "מאדם רע", פון א שלעכטן מענטש, "מיצד רע", פון דעם יצד הרע, "ומחבר רע", פון א שלעכטן חבר, "ומשכן רע", פון א שלעכטן שכן, "ומפגע רע", און פון א שלעכטע באגעגעניש, "מעין הרע", פון מענטשן וואס קוקן שלעכט, "מלשון הרע", פון מענטשן וואס רעדן שלעכט, "ממלשינות", קיינער זאל מיר נישט מסרין, "מעדות שקר", מען זאל נישט מאכן אויף מיר קיין פאלשע עדות. "משנאת הבריות", פון פיינט האבן מענטשן, "מעלילה", פון פאלשע פאשולדיגונגען, "ממיתה משנה", פון אומנאטירליכן טויט, "מחלים רעים", פון שלעכטע קראנקהייטן, "ממקרים רעים", פון שלעכטע פאסירונגען, "ומשטן המשחית", פון דעם שלעכטן שטן, "מדין קשה", פון א שווערן דין, "ומבעל דין קשה", פון א שווערן בעל דין, "בין שהוא בן ברית", סיי אויב ער איז א איד, "ובין שאינו בן ברית", און סיי ווען ער איז נישט קיין איד, "ומדינה של גיהנם", און פונעם עונש פון גיהנם.

נאך איין קלייניקייט, ווען עס פאסירט אמאל אז די באס פארשפעטיגט דעמאלט קומט ארויס דאס געטריישאפט פון אונזערע דרייווערס, דאס מסירת נפש פון הבחור ... ווי ער טראגט און ברענגט די קינדער מיט אזא מסירות נפש אן קיין שום באצאלונג; ער דארף גארנישט און וויל גארנישט, ער וויל נאר העלפן דעם רבי'ן. און ווען מען פארגעסט א מיידל אין סקול דעמאלט קומט ארויס די איבערגעגעבנקייט פון אונזערע טיטשערס וואס זיי לייגן אריין זייער לייב און לעבן פאר אונזער סקול; דארף מען געדענקען זיך שטענדיג באדאנקען פאר אלע וואס העלפן די מוסד.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

עס זאל נישט דורכגיין א טאג אן לימוד התורה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ח מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט

קטן

לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

א שאד דעם טאג וואס גייט אריבער אן לערנען; פארנוואס זאלסטו פארגעסן וואס דער רבי וויל פון אונז? פארנוואס זענען מיר געקומען צום רבין? ! מיר דארפן פאלגן דעם רבין; דער רבי מיט זיינע עצות קען אונז ברענגען פון די נידעריגסטע פלאץ - נאנט צום אייבערשטן.

מאן זיך א שיעור צו לערנען יעדן טאג לכל הפחות א בלאט גמרא; דער רבי שרייבט פאר זיין איידעם (מכתבי רבינו ז"ל, בתחלת הספר עלים לתרופה): "בקשתי מאהובי וחתני, שתלמד בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר, רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם", איך בעט דיר מיין ליבער איידעם, זאלסט יעדן טאג לערנען גמרא און הלכה, זאלסט נישט מאכן פון זאכן וואס זענען נישט וויכטיג אן עיקר וכו'; זעט מען פון דעם וואס דער רבי האט געוואלט - נאר תורה, תפלה ויראת שמים. הייב היינט אן לערנען, די היינטיגע דף איז מסכת עירובין דף צח. לערן א בלאט גמרא יעדן טאג; אפילו דו פארשטייסט נישט קיין איין ווארט זאלסטו זאגן די ווערטער פון די גמרא, די בלעטער גמרא וועט דיר אינגאנצן אויסוואשן פון דיין שלעכטס.

מיט'ן אייבערשטנס הילף וועלן מיר זיך צאמנעמען מוצאי שבת, תלמידי הישיבה מיט די גאנצע משפחה - זיך שטארקן מיט די עצות פון הייליגן רבין אינאיינעם מיט א סיום מסכת עירובין און התחלת מסכת פסחים; איך ווארט דיר צו זען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דער בית המדרש דארף האבן א באזונדערע קאסע פון הפצה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד די גבאים פון בית המדרש היכל הקודש ירושלים, ה' עליהם יחיו.

איך בעט אייך זייער איר זאלט ווייטער ממשיך זיין מיט אייער הייליגע ארבעט; איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א זכיה דאס איז, צו קענען משמש זיין דעם הייליגן רבי'ן, וואס מען שפארט זיך איין מיט'ן משמש זיין דעם רבי'ן.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (עירובין נד.): "תלמיד אחד היה לו לרבי אליעזר שנתתיב שרפה למקום", דער הייליגער תנא רבי אליעזר האט געהאט א תלמיד וואס האט געטון אן עבירה און עס איז ארויס אויף אים א גזירה אז ער גייט פארברענט ווערן השם ישמרנו, "אמרו הניחו לו", האט מען געזאגט אין הימל מען זאל אים גארנישט טון, "אדם גדול שמש", בזכות וואס ער באדינט זיין הייליגער רבי; זעט מען דאס גרויסקייט פון משמש זיין א צדיק, מען ווערט ניצול פון שווערע שטראפן.

איך בעט אייך זייער איר זאלט אכטונג געבן דער בית המדרש זאל זיין שייך און מסודר, מען זאל זיך פירן מיט גרויס דרך ארץ. דער רבי זאגט (ספר המידות, אות צדיק, סימן טו): "מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר את הצדיק, שלא יצא עליו שם רע", ווער עס האט ליב דעם צדיק דארף אכטונג געבן עס זאל נישט ארויס גיין א שלעכטע נאמען אויפ'ן צדיק; מוהרא"ש האט זייער מקפיד געווען עס זאל זיין סדר אין בית המדרש.

מישט נישט קיין יוצרות; געלט פון הפצה גייט פאר הפצה און דער בית המדרש דארף האבן א באזונדערע קאסע. שטעלט א צעטל: "ווער עס וויל די זכות צו העלפן דעם רבינ'ס שול" און מאכט א טאנול ווער עס איז מנדב די קידוש אדער די שלש סעודות; אויך קען מען פרעגן משפחות אויב איינער וויל ברענגען מזונות פאר'ן קידוש און עסן פאר שלש סעודות. ביי אונז זענען דא משפחות וואס מאכן מזונות פאר די קידוש, עס זענען דא פרויען וואס זיי זענען נישט מותר אויף די זכות, זיי ווילן האבן די זכיה צו באקן א קעיק פאר'ן רבי'ן, אויף איז דא וואס מאכן עפעס פאר שלש סעודות.

דער עיקר זאלט איר זיך שטארקן אינאיינעם; געבט א קוק וואס איר האט

אויפגעטון אין אזא קורצע צייט, נישט צום גלייבן! מיר תלמידי היכל הקודש אין אמעריקע שטייען און שטוינען וואס איר טוט, ווי שטארק איר זענט. מיר זענען אלע מקנא אייער הפצה, ממש נישט משיג צו זיין וואס אפאר חברים, אפאר אינגעלייט - קענען אלץ מאכן, איז דאך זיכער אויב איר וועט זיך האלטן אינאיינעם, איר וועט ארבעטן אינאיינעם, זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן - וועט איר זוכה זיין צו גאר שיינע זאכן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

...

ווען מען קומט אן צום רבי'ן, ווייסט מען זיך צו פירן אויפ'ן

ריכטיגן וועג

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט קטן מרת ... תחי', צפת.

איך האב ענהאלט אייער בריוו.

פארוואס זענט איר געווארן צעבראכן פון דעם בריוו? איך האב אייך געשריבן איר זאלט דאנקען דעם אייבערשטן אז איר זענט היינט ביים רבי'ן [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], איר זענט געראטעוועט געווארן פון די טונקעלע לעבן, פארוואס האט איר דאס גענומען אויף א שלעכטע וועג? עס איז נישט אייער שולד, אלע וואקסן אזוי אויף; איך בין אויך געווען אין דעם זעלבן גרוב, איך האב אויך געמיינט פאר איך בין מקורב געווארן צום רבי'ן אז זיין פרום איז עבודת השם, איך האב געמיינט אז נאר איך בין א איד וכו' וכו', ביז דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף מיר און איך האב זיך דערוואוסט פון הייליגן רבי'ן, איך האב געטראפן א קליין ספר'ל אשר בנחל חלק כז און עס האט זיך מיר געעפנט א נייע וועלט; איך האב צוביסליך אנגעהויבן שפירן אמת'ע ליכטיגקייט.

דער עיקר זאלט איר ווייטער טון אייער הייליגע ארבעט, ווייטער מחזק זיין פרויען און מיידלעך, ליכטיג מאכן פאר די וואס גייען אין די פינסטערניש. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (סוטה כא.) א מענטש איז אמאל געווען אונטערוועגנס שפעט ביינאכט, ער האט זייער מורא געהאט ער זאל זיך נישט צעשטעכן פון

דַּעֲרַנְעֵר און נישט אַרײַנפֿאַלן אין גרוֹבֿעֵר, אויף האט ער זײַער מוֹרָא געהאט פון רויבֿער און פון שְׁלֵעֲכֵטֵע חיות און אַ דריטֵע צַרָה האט ער געהאט אַז ער האט נישט געוואוסט וואו צו גיין, פֿלוּצֵלוֹנֵג: "נַנְדֵמְנָה לֹא אַבּוּקָה שֶׁל אֹר", ער האט באַקומֵען אַ פֿאַקל פֿײַער, האט ער שוין געקענט זען וואו צו גיין און ער האט מער נישט מוֹרָא געהאט פון די דַּעֲרַנְעֵר און גרוֹבֿעֵר אָבֿעֵר ער האט נאָכאַלץ מוֹרָא געהאט פון רויבֿער און חיות רעות, אויף האט ער נאָכאַלץ נישט געוואוסט וואו צו גיין, "פֿײַן שְׁעֵלָה עֲמַד הַשֶּׁחֶר", ווען עס איז געווארן טאג האט ער שוין נישט מוֹרָא געהאט פון רויבֿער און חיות, אָבֿעֵר ער האט נאָכאַלץ נישט געוואוסט וואו צו גיין, "הַגִּיעַ לְפִרְשֵׁת דְרָכִים נִיצַל מִכּוֹלִם".

דאס איז ווען מען באַקומט דעם רבינ'ס ספֿרים; מַעֲנֵטְשֵׁן דִּרְיֵיעֵן זיך ארום אין אַ טוֹנְקֵלְקײט, זײ ווייסן נישט וואו צו גיין, מען האט מוֹרָא וכו' וכו', ביז מען באַקומט אַ פֿאַקל פֿײַער. מען באַקומט דעם רבינ'ס שְׁכָל, עס ווערט טאג און מען זעט אַ פֿרֶשֶׁת דְרָכִים, ווען מען הייבט אָן הערן דעם רבינ' ווערט ליכטיג, מען ווייסט ווי אזוי זיך צו פירן.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

[דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע בריוו באציט זיך:

די פֿרוֹמֵע דמיונות און די פֿרוֹמֵע רשעות

בַּעֲזֵרֶת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פֿרֶשֶׁת לֶךְ לָךְ, ט' מֵר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תשפ"א לִפְרֵט קָטָן מֵרַת ... תַּחֲנִי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פֿרײַ זיך זײַער צו הערן די אלע מעשיות און פֿרטים ווי דער רבי האט אייך ארויס גענומען פון אלע דמיונות און פֿינסטעֶעֶרניש; פון די פֿרוֹמֵע דמיונות, פון די פֿרוֹמֵע רשעות.

עס איז באוואוסט דאס ווארט פונעם הייליגן ראפשיצער רב זכותו גגן עלינו, פֿרו"ם איז די ראשי תיבות פֿיל רשעות ווייניג מצות; די פֿרוֹמֵע רשעים וואס זענען פֿאַרנומען טאג און נאכט מיט מחלֶקֶת - די זענען אין אַ בִּיטֶעֶרֶע פֿלאַנֶטֶער, די קענען נישט תשובה טון, זיי ווייסן נישט וואס תשובה איז, ביי זיי איז תשובה

מאכן נאָף מער מחלקת, ביי זיי איז תשובה ווערן נאָף מער רשע; זעלטן וואס מען זעט די זאלן קענען ארויסקריכן פון זייער פארבלאנדזשעטקייט.

ווער רעדט נאָף פון פרוּמע פרויען וואס זענען פארקראכן אין טיפע זינד, זיי האבן זיך געמאכט אן אייגענע תורה, ביי זיי איז ווי מער אפגעשיידט - מער ערליך, ווי מער טונקל - מער צניעות, ווי מער שלעכט - איז מען אויפ'ן ריכטיגן וועג; די זענען אין זייער א טיפע בלאטע, די איז כמעט נישט מעגליך זיי זאלן זאלן תשובה טון, ווייל ווען זיי טוען תשובה פארקריכן זיי מער.

מזהרא"ש זאגט, דאס זענען געווען די רשעים אין סדום; זיי האבן געטון רשעות, אזוי ווי עס שטייט (בראשית יג, א): "וְאֲנָשֵׁי סְדֹם רָעִים וַחֲטָאִים", זיי זענען געווען שלעכטע זינדיגע מענטשן, "לה' מאד", אלץ האבן זיי געטון לשם שמים; דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ט): די שלעכטע מענטשן ווערן אלץ מער שלעכט, ווייל זיי ווילן חרטה האבן, זיי ווילן תשובה טון, אבער זיי ווייסן נישט וואס איז תשובה, וואס איז חרטה - טוען זיי מער און מער רשעות.

דאס איז אלעס ביז מען איז זוכה צו טרעפן דעם רבי'ן, אבער ווען מען איז זוכה מען ווערט מקורב צום רבי'ן - עפנט זיך א נייע וועלט, מען ווערט אויסגעלייזט פונעם יצר הרע, מען גייט ארויס פון די טונקלקייטן, מען גייט ארויס פון די פינסטערניש, מען הייבט אן זען דעם אמת, מען הייבט אן שפירן דעם אייבערשטן; מען זוכט נישט קיין מחלקת, מען זוכט נישט קיין חומרות, קיין פרישות, מען דארף מער נישט שעפן חיות פון די שלעכטע זאכן, מען הייבט אן האבן חיות פון זיין א איד, פון טון מצות ומעשים טובים.

וואויל איז אייך אז איר געבט דאס איבער ווייטער פאר אנדערע.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענגנים.]

...

אז די מאמע איז ריין איז די גאנצע שטוב ריין

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ט מר-חשון, שְׁנַת תּשפ"א לְפָרֵט קָטָן ... תְּחִלָּה.

איך האב ערהאלט אייער בריוו.

ליינט קריאת שמע יעדע נאכט און זייט זיך מתנדה מיט די גוסס קריאת שמע

של אריו"ל.

קריאת שמע איז נישט געמאכט נאר פאר מענער, קריאת שמע דארפן אלע ליינען; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרכות ה): "כל הקורא קריאת שמע על מטתו - מוסיף בדין הימנו", ווער עס ליינט קריאת שמע פאר ער לייגט זיך שלאפן גייען אלע מזיקים אנוועק פון אים, נאך זאגן ח"ו"ל (פרכות ה): רבא האט געזאגט פאר זיינע קינדער: "אל תשבו על מטת ארמית", איר זאלט נישט שלאפן אין א גוי'שע בעט, זאגט די גמרא עטליכע פשטים וואס דאס מיינט, דער ערשטער פשט איז "לא תגנו בלא קריאת שמע", ער האט זיי אנגעזאגט זיי זאלן נישט גיין שלאפן אן ליינען קריאת שמע; זעט מען פון דעם ווי חשוב עס איז ווען מען ליינט קריאת שמע פאר מען לייגט זיך שלאפן.

אויף זאלט איר מקפיד זיין אויף נעגל וואסער; איידער איר גייט שלאפן זאלט איר אנגרייטן נעגל וואסער ביים בעט. דער זוהר הקדוש זאגט (נ"ש. כפד): בשעת א מענטש שלאפט גייט ארויף זיין נשמה און עס קומט א רוח טובמאה אויפן מענטש, און ווען דער מענטש וועקט זיך אויף קומט זיין נשמה צוריק, דעמאלט גייט אנוועק די רוח טובמאה פון אים אבער עס בלייבט אויף זיינע הענט און טוט זיך נישט אפ נאר דורך נעגל וואסער.

פרויען דארפן נאך מער אכטונג געבן אויף נעגל וואסער, ווייל אז די מאמע איז ריין איז די גאנצע שטוב ריין. אויף דארף מען אפגיסן קליינע קינדער; דעם רבינ'ס מאמע פיגא די נביאה האט אזוי געטון, גלייך ווען דער רבי איז געבוירן געווארן האט זי אים אפגעגאסן די הענט, און אזוי יעדעס מאל ווען דער רבי איז נאך געווען א קליינע בעיבי און דער רבי האט זיך אויפגעוועקט אינמיטן די נאכט, האט זי אים אפגעגאסן נעגל וואסער, אזוי איז דער רבי געוואקסן אין א שטוב פון קדושה.

דער רבי האט אונז געגעבן אן עצה פון התבודדות; מען זאל זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך און אים בעטן ער זאל רחמנות האבן, נעמט די עצה וועט איר זיין א נייע מענטש. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זייט א רוקן ביין פאר אלע געשוויסטער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט קטן מרת ... תחי'.

ברוך דיין האמת.

יעצט האב איך געהערט די ביטערע נייעס אז אייער טאטע איז נפטר געווארן; עס איז זייער א שווערע בשורה פאר אלעמען, בפרט פאר אייך מיט אייערע געשוויסטער, אלע זענט איר זייער צעשאקלט. בעט איך אייך זייער איר זאלט זיך נישט פארלירן, שטעלט אייך ארויס ווי א העלד, זייט א רוקן ביין פאר אלע געשוויסטער - זיי מחזק זיין און זארגן פאר זיי; אייערע געשוויסטער זאלן שפירן ווי זיי האבן אן אפענעם טיר, א פלאץ אין אייער הארץ.

דער הייליגער רבי נתן האט געפרעגט דעם רבי'ן וואס ער זאל טון צו מאכן א נחת רוח פאר זיין מאמע'ס נשמה, האט אים דער רבי געזאגט ער זאל זאגן די ברכה פון אשר יצר מיט כונה; ווייל יעדע זאך, אפילו וואס זעט אויס פאר אונז ווי א קלייניקייט - איז זייער חשוב אויבן אין הימל, די עלטערן גייען ארויף אלץ העכער און העכער.

דער אייבערשטער זאל אייך טרייסטן און אונז אלע טרייסטן, מיר זאלן שוין זוכה זיין צו משיח צדקינו ש'בוא ו'גאלנו במהרה בימינו אמן.

...

לייג אוועק די אייגענע חשבונות, און צאל ש"כר לימוד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד האברך ... גרו יאיר.

א גרוס פון דיינע טייערע קינדער, זיי זענען זייער מצליח ביי אונז אין מוסד; איך שטעל זיך פאר אז דו זעסט אויף א גרויסע שינוי לטובה. אלע האבן זיך זייער געטוישט צום גוטן, איך האף צום אייבערשטן אז זיי וועלן אויסוואקסן גרויסע צדיקים, ערליכע אידן.

איך וויל דיר פרעגן פארנוואס דו צאלסט נישט ש"כר לימוד, מען זאגט מיר פון אפיס אז דו צאלסט נישט קיין ש"כר לימוד. עס איז נישט גערעכט נישט צו

צאלן שְׁכַר לִימּוּד; לִיג אַוּעַק דִּינֵע אַיִגְעֵנע חֲשׁוֹנוֹת וְכוּ, שְׁפִיל נִשְׁט פֿאַלִיטִיק און באַצאל שׁוין שְׁכַר לִימּוּד.

אַז דו ביסט בְּרוּגְז אויף מיר איז נִשְׁט קיין תִּירוּץ, אִיךְ דאַרף נִשְׁט מַעַן זאל האַלטן פון מיר, אִיךְ זוף נִשְׁט קיין חֲסִידִים; אויף מיר זענען זייער אַסאַךְ מַעֲנִטֶשֶׁן בְּרוּגְז, עַס האט נִשְׁט צו טון, אִיךְ וויל וויסן פאַרנוואס דו צאַלסט נִשְׁט קיין שְׁכַר לִימּוּד?

דא האסטו דעם חֲשׁוֹן וויפיל דו קומסט:

קעמפ -

חֲדָר און סקול -

סך הכל - \$11,195

...

חֲבֵר זיך נִשְׁט מיט בַּחוּרִים וואס רעדן ניבול פֿה

בְּעִזְרַת ה' יתְבַרֵךְ - יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תשפ"א לִפְרֵט קָטָן לְכַבּוֹד ... נרו זאיר.

אִיךְ האב עֲרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּו.

שְׁטאַרק זיך, חֲבֵר זיך נִשְׁט מיט בַּחוּרִים וואס רעדן מְנוּלוֹת; קוק וואס דער הייליגער רבי זאַגט (ספר המידות, אות ניבול פֿה, סימן א): "ווער עס רעדט ניבול פֿה איז אַ סימן אז זיין גאַנצע קאַפ איז אים פאַרדאַרְבֵּן רחמנא לְצַלּוֹן".

אויף דִּיין פֿראַגע צי דו זאַלסט טוישן ישיבה; עס איז נִשְׁטא וואו צו לויפן, אין אַלע ישיבות - לִידער - רעדן בַּחוּרִים ניבול פֿה. חֲבֵר זיך מיט אַיִדעלע בַּחוּרִים וואס האבן אין זיך בושה, זיי רעדן נִשְׁט ניבול פֿה. אין אַלע ישיבות איז דא אַזוי און אַזוי; אִיךְ בין זיכער אז עס איז דא ביי עַנְק אין ישיבה אַיִדעלע בַּחוּרִים וואס האבן אין זיך די מדה פון אַיִדישע קינדער, זיי זענען בִּישְׁנִים (יבמות ט).

שְׁטאַרק זיך בְּלִימּוּד מִשְׁנִיּוֹת; חֲכָמִינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה זאַגן (ויקרא בִּפְהָא ז, א): "אין כָּל הַגְּלוֹת הַלָּלוּ מִתְכַּנְּסוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנִיּוֹת"; מיט מִשְׁנִיּוֹת וועלן מיר אַרויסגיין פון גלות, סיי דער גרויסער גלות און סיי יעדער אַיִנזער פון זיין פֿרִיוּאטע גלות.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א כח משניות האט און וואס משניות טוט פארן מענטש, מיר זאגן יעדן טאג ביים דאווענען (תהלים ל, ד): "ה'עליה מן ש'אול נ'פשי", דאס איז ראשי תיבות 'משנ'ה'; אז א מענטש זאגט משניות נעמט עס אים ארויס פון ש'אול תחתית.

בפרט אין די בחורי'ישע יארן וואס דער יצר הרע האלט אין איין מכשיל זיין אין פגם הברית; וויפיל מען וויל זיין גוט און מען מאכט אפ ביי זיך אז מען גייט שוין מער נישט טון קיין נארישקייטן, מיט דעם אלעם האלט זיך דער יצר הרע אין איין מתגבר זיין אויפ'ן מענטש, ער ווארפט אים אראפ אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, דארף ער לערנען אסאך משניות.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפ געפאלן אין ש'אול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום פך ופך, יהיה אף שיהיה, בנדאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, פי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג 'פך ופך', וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט, ער האט מקובל פון אנשי שלומינו אז דער שיחה גייט ארויף אויף ח"י פרקים משניות. אפילו איינער וואס איז נעבעך אריין געפאלן אין שמוציגע מעשים, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות, וועט אים די תורה ארויס נעמען פון זיינע נישט גוטע מעשים.

זיי נישט קיין בטלן און גוץ אויס זיינע יונגע יארן; וואס מען לערנט אין די יונגע יארן דאס בלייבט אויף א גאנץ לעבן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ד, ב): "הלומד ילד למה הוא דומה, לדיו כתובה על נדר חדש"; קוק וואס דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות תשובה, סימן עג): "העבודות שאדם עובד את השם בבחירותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו", יעדן טאג עבודת השם אין די יונגע יארן איז חשוב'ער פון עטליכע יאר עבודת השם אויף דער

עֲלֻטֶּע; אַזוי ווי חֲכַמֵינוּ זכרונם לברכה זאגן (שפּת קודש): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְוַרְדָּא", די שְׁעֵנְסֻטֶע זמן פונעם מענטש זענען זיינע יונגע יארן.
דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

**מכבד זיין צו רעדן נאר די וואס פארשטייען נישט בעסער פון
מוהרא"ש**

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פֿרשת תולדות, כ"ט מר-חשון, שנת תשפ"א לפֿרט קטן
מרת ... תחי'.

א גרויסן ייִשר כח פֿאר'ן שרייבן אז אלעס איז גוט; עס איז זייער וויכטיג צו
קומען דערצייילן די ישועה, נישט נאר בעטן א ברכה. דער אייבערשטער זאל
העלפֿן איר זאלט זיין געזונט און שטארק, איר מיט אייער מאן און קינדער.

א גרויסן ייִשר כח פֿאר'ן צאמנעמען די פֿרויען איין מאל א חודש זיך מחזק
זיין מיט'ן רבינ'ס עצות, עס איז זייער א גרויסע מצוה צו געבן חיזוק פֿאר פֿרויען;
ווער דארף נאך אזויפיל חיזוק ווי א אידישע מאמע, א אידישע פֿרוי.

די פֿרויען וואס שיקן די קינדער אין אונזער מוסד - זיי זאלט איר אונדאי רופן,
די זענען די ערשטע; אויף זאלט איר רופן אלע וואס ווילן זיך מחזק זיין און הערן
וואס דער רבי זאגט.

געט אכטונג עס זאלן נישט קומען פֿרויען וואס פארשטייען בעסער פון
רבי'ן, זיי פארשטייען א משהו אנדערש פון מוהרא"ש זכותו גגן עלינו; זיי זאלן
נישט קומען רעדן צו אנשי שלומינו. זייער טשאלנט זאלן זיי געבן צו עסן פֿאר
זייער מאן און קינדער; מיר זענען נישט אינטערעסירט צו הערן יענעמ'ס בויך
ווי, יענעמ'ס סברות, יענעמ'ס חלומות און זיסע משלים.

זייט מכבד צו רעדן נאר פֿרויען וואס פארשטייען נישט אליינס און
פארשטייען נישט בעסער פון וואס מיר האבן געלערנט ביי מוהרא"ש.
דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

שרייב ביים סוף פונעם תהלים ווען און וויפיל מאל דו האסט

געענדיגט

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, ערב ראש חודש כסלו, שנת תשפ"א

לפרט קטן

מרת ... תחי'.

אויב איר ווילט דער אייבערשטער זאל מאכן מיט ענק ניסים זאלט איר נישט אויפהערן דאנקען דעם אייבערשטן, ווי מער מען דאנקט דעם אייבערשטן מאכט דער אייבערשטער נאך און נאך ניסים.

איך האב זייער אסאך נחת פון דיר און דיין מאן; איך קוק ענק זייער ארויף, איר זענט זייער חשוב ביי מיר.

ווען דו האסט אביסל צייט זאלסטו זאגן תהלים; פרובר צו זאגן יעדן טאג דעם "יום תהלים" און ווען דו ענדיגסט ספר תהלים זאלסטו דאס אויפשרייבן ביים לעצטן בלעטל - ווען דו האסט געענדיגט און דעם וויפילטן מאל.

...

איך האב פאר דיר נאר איין עצה: 'תפלה'

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, ערב ראש חודש כסלו, שנת תשפ"א

לפרט קטן

מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן דיין הודעה.

קענסט פרוברן אנדערע עצה געבערס, אפער וועלן זיי האבן פאר דיר אן עצה; איך האב פאר דיר נאר איין עצה: 'תפלה', אויב דו וועסט זיין שטארק מיט די עצה פון תפלה וועסטו זען גרויסע וואונדער.

איך שרייב דיר א קליינע תפלה וואס דו זאלסט זאגן אפאר מאל א טאג:

"הייליגער באשעפער האב רחמנות אויף מיר, איך האב שרעקליכע ווייטאג, איך האב שמערצן אין מח; איך טראכט נאר שלעכטס, איך טראכט נאר שווארץ. איך קען זיך נישט לייזן, איך וויל יעדע רגע נאר אנטלויפן פון מיר אליין. אָנא ה', אייבערשטער העלף מיר איך זאל טרעפן אין מיר גוטס.

ווען וועל איך שוין קענען זיין א געזונטע מאמע פאר מיינע קינדער? ווען וועל איך שוין זיין א רואיגע ווייב פאר מיין מאן גרו יאיר? איך הער זיך נישט אויף צו קלאפן, דאס קלאפט נאכדעם אויס אויף מיין מאן און קינדער.

רחם נא, הייליגער באשעפער דערבארעם זיך אויף מיר; קיינער ווייסט נישט וואס איך גיי אריבער, איך שטעל א שיינע פנים פון אינדרויסן, אבער פון איגעווייניג דרייט זיך מיין קאפ ווי א וואש-מאשין, איך האב נישט קיין מנוחה. הושע נא, העלף מיר טאטעניו איך זאל האבן שטארקע אמונה אין דיר, איך זאל געדענקען אז דו ביסט מיט מיר, איך זאל גלייבן אז דו האסט מיר ליב, איך בין יא ווערד."

אויך זאלסטו זאגן קאפיטל כט פון תהלים, דאס איז מסוגל פאר אלע שלעכטע מחשבות: "מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת קדש: קול ליי על המים אל הכבוד הרעים ליי על מים רבים: קול ליי בכח קול ליי בהדר: קול ליי שבר ארזים וישבר ליי את ארזי הלכנון: וירקידם כמו עגל לכנון ושריון כמו בן ראמים: קול ליי חצב להבות אש: קול ליי חיל מדבר חיל ליי מדבר קדש: קול ליי חולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו בלו אמר כבוד: ליי למבול ישב וישב ליי מלך לעולם: ליי עז לעמו ותן ליי יברך את עמו בשלום."

צינד א ליכט פאר מוהרא"ש זכותו יגן עלינו און זאג די תפלה מיט די קאפיטל, וועסטו האבן א ישועה.

...

דער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל האבן שלום בית

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת תולדות, ראש חודש כסלו, שנת תשפ"א לפרט קטן לכתוב ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר נאכאמאל און נאכאמאל, קריג זיך נישט מיט דיין ווייב; מען טאר נישט וויי טון א ווייב און מען טאר נישט טשעפען א ווייב. בפרט אונז ברסלבע צו חסידים דארפן זייער אכטונג געבן אויף דעם ווייל דער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל האבן שלום בית.

מֵעַן הָאֵט נִישְׁט גַּעקענֶט זיין בײַם רַבײַן נָאר די וואָס לַעבֵן בְּשָׁלוֹם אײַן שְׁטוּב מיט די ווייב; אַמאַל איז דָּער רַבִּי גַעזעצֵן בײַם טײַש מיט זײַנע תּלְמִידִים, אײַנמײַטן הָאֵט זײַךְ דָּער רַבִּי אָנגערופֶן: "ווי וואָט זײַךְ צו קומען צו מײַן טײַש אײַנער וואָס הָאֵט נִישְׁט קײַן רײַנע מַחְשָׁבוֹת?!" און דָּער רַבִּי הָאֵט זײַךְ אױפֿגעשְׁטעלט, עַר איז אַרײַן אײַן זײַן צײַמער און מָער נִישְׁט גַעוואַלט זײַן בײַם טײַש. ווען דָּער אײַנגערמאַן - צו וועם דָּער רַבִּי הָאֵט זײַךְ באַצױגן - הָאֵט גַעזען ווי דָּער רַבִּי גײַט אַרײַן אײַן צײַמער הָאֵט עַר זײַךְ אױפֿגעשְׁטעלט, עַר איז צוגעגאַנגען צום רַבִּינ'ס צײַמער און אָנגעהױבן זײַער צו וויינען און זײַךְ אײַנגעבעטן בײַם רַבִּי אַז דָּאָס גײַט מָער נִישְׁט פֿאַסירן, בײַז דָּער רַבִּי איז צוריק אַרויסגעקומען און ווייטער מַמְשִׁיךְ גַעווען מײַטן זאַגן תּוֹרָה.

וואָס איז גַעווען די מַעֲשֶׂה מיט דָּעם אײַנגערמאַן? מוֹהֲרָא"ש פֿלעגט דַּערצײלן אַז דָּער אײַנגערמאַן הָאֵט זײַךְ אַבִּיסל צעאַמפּערט מיט זײַן ווייב בַּעפֿאַר עַר איז גַעקומען צום רַבִּי און דָּער רַבִּי הָאֵט שׁוִין נִישְׁט גַעוואַלט זײַן מיט אײַם בײַ אײַן טײַש; אַזוי שְׁטאַרק הָאֵט דָּער רַבִּי מַקפִּיד גַעווען מֵעַן זַאל הָאָבן שְׁלוֹם בֵּית, ווייל אַז מֵעַן קרײַגט זײַךְ אײַן שְׁטוּב הָאֵט מֵעַן נִישְׁט קײַן מַח און אַז מֵעַן הָאֵט נִישְׁט קײַן מַח איז מֵעַן נִישְׁט קײַן מַענְטש, וואָס דָּאָס בְּרַענְגט אַז מֵעַן זַאל אַראַפֿפֿאַלן אײַן אַ טײַפֿע גְרוּב רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

מײַטוואָךְ נאַכט וועט זײַן אַ שׁיעור פֿאַר די פֿרויען; בְּלײַב אײַן שְׁטוּב אַז דײַן ווייב זַאל קענען קומען.

אױךְ זאַלסטו קומען מוֹצָאֵי שְׁבֹת צום סײַם מיט דײַן גאַנצע משפּחה; דו וועסט נִישְׁט חֲרֻטָה הָאָבן, דו וועסט אַהײַם גײַן מיט פּוֹלַע באַגאַזשן חִזוּק אױף ווייטער.

דָּער אײַבערשטער זַאל הַעֲלֵפֶן זאַלסטו הָאָבן הַצְלָחָה אײַן אַלע ענְנִים.
אַ גוֹטן חוֹדֶשׁ.

...

קום צום סיום מסכת עירובין

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תולדות, ראש חודש כסלו, שנת תשפ"א לפרט

קטן

לקבוד ... גרו יאיר.

מיר מאכן א סיום דעם מוצאי שבת פרשת תולדות אויף מסכת עירובין פאר

אלע תלמידים און אנשי שלומינו תלמידי היכל הקודש, קום מיט דיין גאנצע

משפחה, עס וועט זיין א גרויסע חיזוק פאר דיר און דיין משפחה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א גוטן חודש.

...

בשורה טובה!

די שטארק אייפגעכאפטע ווענטליכע קונטרסים

עצתו אמונה

איז שוין יעצט
דא צו
באקומען
אפגעשיקט

יעדע
וואך
צו אייער
טיר
אויף די
פאסט

פאר די ביליגע
פרייה פון בלוז

\$2.99

מער וואך

הערליכע
בריוו, שאלות
ותשובות אין
אלע אקטועלע
נושאים אין טאג
טעגליכן לעבן,
געשריבן דורכן
ראש ישיבה
הרה"ג ר'
זיאל ראטה
שליט"א

צו סובסקרייבן קענט איר רופן אדער שיקן א טעקסט

718.387.2691

קרן
הדפסה
היכל
הקודש

אדער שיקט א אימעיל צו: subscription@kerenhadfusa.org

פילע אידן זענען שוין אויפגעראכטן
געווארן פון די געשמאקע בריוו,
מול מיט עצות און חיזוק פאר יעדן
מראבלעם, זייט אויך פון די גליקליכע!